ब्रह्माणमादिपुरुषमुत्पत्तिस्थितिसंयमे । यतार्गमनौरस्यं यच सर्वे प्रतिष्ठितं ॥ २८ ॥ तसी चिर्गयगर्भाय जोकतन्त्राय धीमते। प्रणम्य सम्यग्वच्यामि भूतवर्गमनुत्तमं ॥ २८ ॥ महदाद्यं विशेषान्तं सबैरूप्यं सलक्षणं। प्रमार्गैः पञ्चभिर्गम्यं स्रोतोभिः सङ्गिरन्वितं ॥ ३०॥ पुरुषाधिष्ठितं नित्यमनित्यमिव च स्थितं। तच्छूयतां महाभाग परमेख समाधिना ॥ ३१॥ प्रधानं कारगां यत्तद्यक्ताः महर्षयः। यदाहुः प्रकृतिं सूच्यां नित्यां सदसदात्मिकां ॥ ३२ ॥ भ्रुवमश्रयमजरममेयं नान्यसंश्रयं। गत्थरूपरसैर्हीनं शब्दस्पर्शववर्क्जितं ॥ ३३॥ द्मनाद्यन्तं जगद्योनिं चिगुणप्रभवाप्ययं। असाम्प्रतमविज्ञेयं ब्रह्माये समवर्त्तत ॥ इ४॥ प्रस्यस्यानु तेनेदं व्याप्तमासीदशेषतः। गुणसाम्यात्ततस्त्रसात् श्रेषज्ञाधिष्ठितान्मुने ॥ ६५ ॥ गुणभावात्मृज्यमानात् सर्गकाचे ततः पुनः। प्रधानं तत्त्वमुद्भृतं महान्तं तत्समाष्टणोत् ॥ ३६ ॥ यया वीजं त्वचा तददयक्तेनाष्टतो महान्। सास्विको राजसश्चैव तामसञ्च विधोदितः॥ ३७॥ ततस्तसाद इङ्कारस्त्रिविधो वै व्यजायत। वैकारिकस्तैजसञ्च भूतादिञ्च सतामसः ॥ ३८॥